

forneet ogsaa til at betale efter Formue og Leilighed, og det er ikke nogen særegen Forordning for Østfeste Sogn alene, men den gjælder for hele Landet. Forøvrigt skal jeg endnu kun tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Forslagsstiller senere, end da jeg havde Ordet sidst, har yttret. Det lod nemlig til, som han antog, at Ligning paa Formue og Leilighed maatte komme til, for at have den Uretfærdighed, det vilde være, at ligne paa Hartforneet alene. Jeg vil nu ikke nægte, at det maaskee i de Sogne, hvor den ærede Forslagsstiller er bekiendt, betydeligt vilde kunne lette Hartforneetbrugernes Stættedyelse, naar Skatterne bleve lignede væsentligt paa Formue og Leilighed, idet der muligt der kan være en betydelig Forskjel deels mellem Hartforneetbrugernes Formue indbyrdes og deels mellem disse og de øvrige Beboeres Formue; men dette gjælder vel ogsaa fortrinsviis om de Sogne, hvor den ærede Forslagsstiller formodentlig nærmest er bekiendt, nemlig dem, som ligge temmelig nær ved Kjøbenhavn. I fjernere Dele af Landet, nemlig i de skarper Dele af Jylland, og vistnok ogsaa her i Sjælland, i mange Communer idetmindste, er der ikke saa væsentlig Forskjel i Henseende til Formuen mellem Beboerne, at det vilde medføre nogen væsentlig Forskjel i Beskattningen i det Hele. Der er oftere udtalt af Sognestorstandskaberne, hvor der har været Spørgsmaal om Fordelingen af det Beløb, der skulde lignede deels paa Hartforneet, deels paa Formue og Leilighed, at de ønskede alene sat ligne paa Hartforneet, fordi Formuen var saa eens fordeelt mellem Beboerne i det Hele, at, hvad enten de lignede paa Hartforneet alene eller tillige paa Formue og Leilighed, vilde Resultatet af Skatteligningen omtrent blive det samme. I de Sogne, hvor der f. Ex. kun er Fæstere, eller i Sogne, hvor der kun er Selveiere, naar der ikke der boer Folk udenfor Bondestanden, er det ogsaa meget sandsynligt, forekommer det mig, at Formuerne ere omtrent eens hos dem, der have ligemeget Hartforneet, eller ialtsald kun saalidet forskjellige fra hinanden, at det kun vilde gjøre en ringe Forskjel, enten Fordelingen skeer paa den ene eller paa den anden Maade.

Nyholm: Jeg skal med Hensyn til dette Endringsforslag visseelig ikke udtale mig directe for det paa det nærværende Standpunkt af Sagen. Jeg troer, at, saaledes som det stiller sig, skal man vogte sig for at indføre en ny Skattebasis i en ikke ubetydelig Sag, hvor Jylland allerede har det paa en anden Maade; men, naar der er urgeret saameget imod dette Endringsforslag, at man ikke skal lægge Folkeantallet til Grund, skal jeg dog tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister, hvorfor man i dette Lovforslags § 2 juist har lagt denne Basis til Grund for Skattens Fordeling mellem Kjøbstæderne, uagtet det i den Lov, som udkom under 20de Juni 1850, hvor der var Tale om Ophævelse af flere ældre Skatter og Fordeling af Bøderlag derfor, udtrykkeligt i § 3 blev bestemt, at for Fremtiden skulde disse Skatter mellem Kjøbstæderne indbyrdes fordeles deels efter Bygningernes Assurancefum og deels efter Folke mængden. Det forekommer mig idetmindste, at der kunde være megen Anledning til at bruge den samme Fremgangsmaade, som man saaledes i den senere Tid synes at være kommen til, og som jeg anseer at være retfærdig mod mange af Kjøbstæderne, at man nemlig ikke udelukkende lægger Folketallet til Grund for Beskattningen. Jeg tør ikke bestemt udtale, om dette med Hensyn til Distrikterne kan have nogen særdeles Indflydelse, men hvad Jylland angaaer tør jeg sige, at det vil være en meget ubillig Maalestok, udelukkende at beskatte det efter Folketallet. Jeg skal saaledes tillade mig at gjøre den Henstilling til den ærede Justitsminister og afvente, hvad Svar han vil give, for derefter at bestemme, om jeg til 3die Behandling vil stille et Endringsforslag desangaaende, hvis det behøves.

Justitsministeren: Jeg troer ikke, at det vil være af synderlig Betydning, om denne Skat paa Kjøbstæderne bliver fordeelt imellem dem indbyrdes, ikke efter Folkemængden alene, men, som bemærket af den sidste ærede Tale, deels efter Folkemængden og deels efter Bygningernes Assurancefum. Marsagen, hvorfor man i Lovforslaget har fulgt den Regel, som deri indeholdes, er deels den, at den samme Regel findes i Placaten for Jylland af 13de